
Zgromadzenie Ogólne

Obieg: Ogólny
11 stycznia 2006

Sesja sześćdziesiąta

Pozycja 67 porządku dziennego

05-49606

Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego

[na temat Sprawozdania Komisji Trzeciej (A/60/505)]

60/141. Dziecko płci żeńskiej

Zgromadzenie Ogólne,

Przypominając swoją rezolucję nr 58/156 z 22 grudnia 2003 r., a także wszelkie rezolucje związane z tym tematem, włącznie z uzgodnionymi konkluzjami Komisji ds. Statusu Kobiet, zwłaszcza zaś te, które odnoszą się do statusu dzieci płci żeńskiej,

Potwierdzając jednakowe prawa kobiet i mężczyzn, chronione między innymi w Preambule do Karty Narodów Zjednoczonych, w Konwencji ws. Eliminacji Wszystkich Form Dyskryminacji Kobiet¹, a także w Konwencji Praw Dziecka²

Przypominając wszelkie prawa człowieka oraz inne instrumenty ochrony praw dziecka, w szczególności zaś dziecka płci żeńskiej, w tym Protokoły Opcjonalne Konwencji Praw Dziecka dotyczące udziału dzieci w konfliktach zbrojnych³ oraz handlu dziećmi, prostytucji wśród dzieci, a także pornografii dziecięcej⁴, a także Protokół ws. Zapobiegania, Zwalczenia i Karania Handlu Ludźmi, a w szczególności Kobietami i Dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciw Międzynarodowej Przystępczości Zorganizowanej⁵

Potwierdzając Deklarację Milenijną Narodów Zjednoczonych przyjętą w dniu 8 września 2006 r.⁶, a także zobowiązania dotyczące dzieci płci żeńskiej, zawarte w Dokumencie Końcowym Światowego Szczytu z roku 2005 przyjętym 16 września 2005⁷ roku,

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1249, No. 20378.

² *Ibid.*, vol. 1577, No. 27531.

³ *Ibid.*, vol. 2173, No. 27531.

⁴ *Ibid.*, vol. 2171, No. 27531

⁵ Rezolucja 55/25, aneks II.

⁶ Patrz rezolucja 55/2

⁷ Patrz rezolucja 60/1

A także potwierdzając dokument końcowy 27. sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego na temat dzieci, zatytułowany „Świat przyjazny dzieciom”⁸, jak również Deklarację Zobowiązań w sprawie HIV/AIDS, przyjętą na 26. sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego na temat HIV/AIDS, zatytułowaną – „Globalny Kryzys – Globalne Działania”⁹.

2

Ponadto potwierdzając wszystkie inne, związane z tym wyniki głównych szczytów i konferencji ONZ dotyczących sytuacji dzieci płci żeńskiej, a także przeglądy przeprowadzane w tym zakresie w odstępach pięcio- i dziesięcioletnich, włącznie z Deklaracją Pekijską¹⁰ oraz Platformą Działań¹¹, przyjętymi podczas Czwartej Światowej Konferencji ds. Kobiet, wyniki 23. sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego zatytułowanej: „Kobiety 2000: równość płci, rozwój i pokój w dwudziestym pierwszym wieku”¹², Program Działania Międzynarodowej Konferencji na temat Populacji i Rozwoju¹³, a także Program Działania Światowego Szczytu na Rzecz Rozwoju Społecznego¹⁴, a także witając z zadowoleniem deklarację przyjętą 4 marca 2005 r. przez Komisję ds. Statusu Kobiet na jej 46. sesji¹⁵,

Potwierdzając Platformę Działań z Dakaru przyjętą na Światowym Forum Edukacyjnym¹⁶,

Uznając wysiłki wspólnoty międzynarodowej w celu wzmocnienia standardów zwalczania nadużyć i eksploatacji seksualnej, oraz odnotowując w tym zakresie biuletyn Sekretarza Generalnego na temat specjalnych środków ochrony przed eksploatacją i nadużyciami o charakterze seksualnym¹⁷, a także inne środki polityczne i kodeksy postępowania opracowane przez system Narodów Zjednoczonych w celu reagowania na takie wypadki i przeciwdziałania im,

A także uznając potrzebę osiągnięcia równości płci, w celu zapewnienia sprawiedliwego i równoprawnego życia dla dziewcząt,

Głęboko zaniepokojone dyskryminacją dzieci płci żeńskiej oraz łamaniem ich praw, prowadzącym często do utrudnionego dostępu dziewcząt do edukacji, żywienia oraz do ochrony

⁹ Rezolucja S-26/2, aneks

¹⁰ *Report of the Fourth World Conference on Women, Beijing, 4–15 September 1995* (United Nations publication, Sales No. E.96.IV.13), rozdz. I, rezolucja 1, aneks I.

¹¹ *Ibid.*, aneks II

¹² Rezolucja S-23/2, aneks, oraz rezolucja S-23/3, aneks.

¹³ *Report of the International Conference on Population and Development, Cairo, 5–13 September 1994* (United Nations publication, Sales No. E.95.XIII.18), rozdz. I, rezolucja 1, aneks

¹⁴ *Report of the World Summit for Social Development, Copenhagen, 6–12 March 1995* (United Nations publication, Sales No. E.96.IV.8), rozdz. I, rezolucja 1, aneks II.

¹⁵ patrz *Official Records of the Economic and Social Council, 2005, Supplement No. 7* oraz *corrigendum* (E/2005/27 and Corr.1), rozdz. I, część A.

¹⁶ patrz United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, *Sprawozdanie Końcowe Światowego Forum Edukacyjnego, Dakar, Senegal, 26–28 kwietnia 2000* (Paris, 2000).

¹⁷ ST/SGB/2003/13.

zdrowia fizycznego i psychicznego, a także do tego, że dziewczynki cieszą się w okresie dziecięcym i młodzieńczym mniejszymi prawami, szansami i korzyściami niż chłopcy – ich rówieśnicy – często będąc ofiarami różnych form wyzysku kulturalnego, społecznego, seksualnego, ekonomicznego, a także przemocy i szkodliwych praktyk, takich jak zabójstwa niemowląt płci żeńskiej, gwałt, przedwczesne małżeństwa, wymuszone związki małżeńskie, prenatalna selekcja płciowa oraz uszkodzenie żeńskich organów płciowych,

A także głęboko przejęte faktem, że w sytuacjach ubóstwa, wojen i konfliktów zbrojnych dzieci płci żeńskiej należą do najbardziej dotkniętych nimi ofiar, oraz że sytuacje takie ograniczają potencjalne możliwości rozwoju dziewcząt,

Poruszone tym, że dziewczęta stają się ponadto ofiarami gwałtów, chorób przenoszonych drogą płciową, a także w coraz większym stopniu zakażeń wirusem HIV, co wywiera poważny wpływ na jakość ich życia oraz naraża je na dalszą dyskryminację, przemoc i zaniedbania,

Podkreślając, że zwiększony dostęp ludzi młodych, w tym dziewcząt, do edukacji, włącznie z dziedzinami takimi jak zdrowie seksualne i reprodukcyjne, drastycznie obniża poziom narażenia na choroby, którym można zapobiegać, w szczególności zaś na infekcję HIV/AIDS oraz na choroby przenoszone drogą płciową,

Zaniepokojone rosnącą liczbą gospodarstw domowych, w których głową rodziny jest dziecko, w szczególności zaś tymi, w których głową rodziny stają się osierocone dziewczęta, w tym również osierocone na skutek pandemii HIV/AIDS,

Głęboko zaniepokojone faktem, że wczesne macierzyństwo oraz ograniczony dostęp do ochrony zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, włącznie z dziedziną pogotowia położniczego, powoduje wysoki poziom zjawiska przetoki oraz dużą zachorowalność i śmiertelność wśród młodych matek,

Przekonane, że rasizm, dyskryminacja rasowa, ksenofobia oraz związana z nimi nietolerancja przejawiają się na różne sposoby w odniesieniu do kobiet i dziewcząt, i mogą stanowić jeden z czynników prowadzących do pogorszenia ich warunków życiowych, ubóstwa, przemocy, wielorakich form dyskryminacji oraz ograniczeń lub odmawiania im praw człowieka,

1. *Podkreśla* potrzebę pełnej i pilnej realizacji praw dziewcząt jako zagwarantowanych im na mocy wszelkich instrumentów praw człowieka, włącznie z Konwencją Praw Dziecka² oraz z Konwencją o Eliminacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet¹, a także potrzebę powszechnej ratyfikacji wspomnianych instrumentów;

2. *Nalega*, by Państwa członkowskie rozważyły podpisanie, ratyfikację lub przystąpienie do Protokołu Opcjonalnego Konwencji o Eliminacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet¹⁸ oraz Protokołów Opcjonalnych Konwencji Praw Dziecka^{3,4}

3. *Nalega*, by wszystkie Państwa Członkowskie podjęły wszelkie potrzebne środki oraz wprowadziły zmiany prawne w celu zapewnienia sytuacji, w której dzieci płci żeńskiej będą

¹⁸ United Nations, *Treaty Series*, vol. 2131, No. 20378.

cieszyć się pełną i równoprawną ochroną z tytułu wszelkich praw człowieka i fundamentalnych wolności, a także podjęły skuteczne działania przeciwko przypadkom naruszania wspomnianych praw i wolności;

4. *Nalega*, by wszystkie Rządy oraz system Narodów Zjednoczonych wzmogły wysiłki – zarówno w trybie bilateralnym w ramach współpracy organizacji międzynarodowych z przedstawicielami sektora prywatnego – zmierzające do osiągnięcia celów Światowego Forum Edukacyjnego¹⁶, w szczególności zaś w zakresie eliminacji nierówności płci w edukacji podstawowej i ponadpodstawowej, do roku 2005, oraz do wdrożenia Inicjatywy Edukacji Dziewcząt ONZ jako środka do osiągnięcia wspomnianego celu, a także ponownie potwierdza zobowiązanie zawarte w tym zakresie w Deklaracji Milenijnej Narodów Zjednoczonych;

5. *Wzywa* wszystkie Państwa Członkowskie do podjęcia działań w kierunku usunięcia przeszkód, które w dalszym ciągu wpływają negatywnie na osiąganie celów postawionych w Platformie Pekińskiej¹¹, zgodnie z paragrafem 33 dalszych działań i inicjatyw dotyczących wdrażania Deklaracji Pekińskiej oraz Platformy Działań¹⁹, w odpowiednim zakresie, w tym w kierunku wzmocnienia mechanizmów krajowych służących realizacji zasad i programów ochrony praw dziewcząt, a także w niektórych wypadkach – poprawy koordynacji wśród instytucji odpowiedzialnych za realizację praw człowieka w odniesieniu do dziewcząt, zgodnie z tym, co wskazano w dalszych działaniach i inicjatywach;

6. *Nalega*, aby Państwa Członkowskie ratyfikowały i ściśle wprowadzały w życie prawa służące zapewnieniu, by związki małżeńskie były zawierane wyłącznie przy nieskrępowanej i pełnej zgodzie małżonków; ratyfikowały i ściśle wprowadzały w życie prawa dotyczące minimalnego prawnego wieku zgody na współżycie płciowe oraz minimalnego wieku małżeństwa, a także w niezbędnych wypadkach, by podniosły minimalny wiek zawierania małżeństwa;

7. *Nalega również*, by Państwa Członkowskie wypełniały swoje zobowiązania z tytułu Konwencji Praw Dziecka oraz Konwencji o Eliminacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet, a także z tytułu zobowiązania do wdrożenia Pekińskiej Platformy Działań oraz wyników 23. sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego zatytułowanej „Kobiety 2000: równość płci, rozwój i pokój dla XXI wieku”¹², jak również wyników 27. sesji specjalnej w sprawie dzieci⁸;

8. *Nalega*, by wszystkie Państwa Członkowskie promowały równość płci oraz równy dostęp do usług socjalnych, takich jak edukacja, właściwe żywienie, ochrona zdrowia, w tym również zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, szczepionki i ochrona przed chorobami stanowiącymi główne przyczyny śmiertelności, a także wprowadzały do głównego obiegu punkt widzenia płci we wszystkich programach rozwoju;

9. *Nalega również*, aby wszystkie Państwa Członkowskie ratyfikowały i wprowadzały w życie prawa chroniące dzieci płci żeńskiej przed wszelkimi formami przemocy i wyzysku, w tym również przed zabójstwami niemowląt płci żeńskiej oraz przed prenatalną selekcją płciową, uszkodzaniem żeńskich organów płciowych, gwałtami, przemocą domową, kazirodztwem, nadużyciami seksualnymi, wyzyskiem seksualnym, prostytutką dziecięcą i dziecięcą pornografią, handlem dziećmi i pracą niewolniczą – a także by opracowały dostosowane do wieku, bezpieczne

¹⁹ Rezolucja S-23/3, aneks.

i poufne programy oraz usługi wsparcia medycznego, socjalnego i psychologicznego, dla zapewnienia pomocy dziewczętom będącym ofiarami przemocy;

10. *Nalega*, by Państwa Członkowskie sformułowały pełne, wielodyscyplinarne i skoordynowane plany krajowe, programy oraz/lub strategie zmierzające do eliminacji wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt, które winny być szeroko propagowane i zawierać konkretne cele oraz czasowe harmonogramy realizacji, a także skuteczne krajowe procedury realizacji, za pomocą mechanizmów monitorujących, dotyczących wszystkich zainteresowanych stron, w tym również konsultacje z organizacjami kobiecymi, zwracając uwagę na zalecenia dotyczące Sprawozdawców Specjalnych Komisji ds. Praw Człowieka w zakresie praw dziewcząt, dotyczące przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i następstw, a także handlu ludźmi, w szczególności zaś kobietami i dziećmi;

11. *Wzywa* wszystkie Państwa Członkowskie oraz organizacje międzynarodowe i pozarządowe, indywidualnie i zbiorowo, do dalszego wdrażania Pekinńskiej Platformy Działań, w szczególności zaś strategicznych celów dotyczących dzieci płci żeńskiej, a także dalszych działań i inicjatyw w zakresie wdrażania Deklaracji Pekinńskiej i Platformy Działań;

12. *Nalega*, by Państwa Członkowskie zapewniały sytuację, w której prawo dzieci do wyrażania opinii i uczestnictwa w sprawach, które ich dotyczą, w sposób odpowiedni do ich wieku i poziomu dojrzałości, przysługiwały w pełny i równoprawny sposób dzieciom płci żeńskiej;

13. *Uznaje*, że znacząca liczba dzieci, w tym również sierot, dzieci ulicy, dzieci-przesiedleńców oraz uchodźców, dzieci, których dotyka zjawisko handlu ludźmi lub wyzysku seksualnego i/lub ekonomicznego, a także dzieci – więźniów, żyje w warunkach pozbawionych wsparcia ze strony rodziców, i nalega w tym zakresie, by Państwa Członkowskie podjęły specjalne środki z myślą o wspieraniu takich dzieci oraz instytucji, podmiotów i służb, które się nimi opiekują, a także by budowały i wzmacniały umiejętności dzieci w zakresie własnej ochrony w podobnych sytuacjach;

14. *Nalega*, by Państwa Członkowskie podejmowały odpowiednie działania z myślą o spełnianiu potrzeb dziewcząt osieroconych, poprzez wdrażanie krajowych programów i strategii budowania i wzmacniania zdolności rządów, rodzin oraz społeczności lokalnych w zakresie zapewniania środowiska wsparcia dla sierot oraz dziewcząt i chłopców zarażonych wirusem HIV/AIDS lub pośrednio dotkniętych jego następstwami, w tym również w zakresie zapewniania odpowiedniej pomocy doradczej i psycho-społecznej, a także zapewnienia ich uczestnictwa w szkolnictwie, dostępu do bezpiecznego zamieszkania, odpowiedniego żywienia oraz usług zdrowotnych i socjalnych na równi z innymi dziećmi; a także by chroniły sieroty i dzieci szczególnie narażone przed wszystkimi formami nadużyć, przemocy, wyzysku, dyskryminacji, handlu żywym towarem oraz utraty dóbr dziedzicznych;

15. *Jak również nalega*, by Państwa Członkowskie podejmowały specjalne działania w celu ochrony dziewcząt narażonych na konsekwencje konfliktów zbrojnych oraz sytuacji powstałych w następstwie takich konfliktów, w szczególności zaś chroniły je przed chorobami przenoszonymi drogą płciową, takimi jak HIV/AIDS, przed przemocą na tle płciowym, w tym przed gwałtami i nadużyciami seksualnymi, a także przed wyzyskiem seksualnym, torturami, porwaniami i pracą przymusową, zwracając szczególną uwagę na dziewczęta- uchodźców

i przesiedleńców, oraz aby brały pod uwagę szczególne potrzeby dziewcząt cierpiących na skutek konfliktów zbrojnych, w zakresie pomocy humanitarnej, zapewnienia rozbrojenia, demobilizacji, pomocy rehabilitacyjnej oraz procesów powtórnej integracji;

16. *Potępia* wszelkie przypadki wyzysku seksualnego oraz wykorzystywania kobiet i dzieci, w szczególności zaś dziewcząt, w sytuacjach kryzysów humanitarnych, włącznie z przypadkami dotyczącymi pracowników służb humanitarnych oraz pokojowych sił zbrojnych;

17. *Nalega*, aby wszystkie Państwa Członkowskie oraz wspólnota międzynarodowa przestrzegały, chroniły i promowały prawa dzieci, biorąc pod uwagę szczególnie wrażliwe aspekty położenia dziewcząt w sytuacjach konfliktów oraz w czasie poprzedzającym je i następującym po konfliktach, a także wzywa do podejmowania specjalnych inicjatyw zmierzających do zapewnienia wszelkich praw i potrzeb dziewcząt, które cierpią z powodu konfliktów zbrojnych;

18. *Wzywa* Rządy, społeczeństwo obywatelskie, w tym media, a także organizacje pozarządowe, do promowania edukacji w zakresie praw człowieka oraz pełnego poszanowania praw człowieka w odniesieniu do dzieci płci żeńskiej, między innymi poprzez tłumaczenie, wytwarzanie i rozpowszechnianie dostosowanych do wieku odbiorców i wrażliwych na kwestie płci materiałów informacyjnych na temat tych praw, pod adresem wszystkich sektorów społecznych, w szczególności zaś dzieci;

19. *Wzywa* Państwa Członkowskie oraz organizacje międzynarodowe i pozarządowe do zmobilizowania wszelkich niezbędnych zasobów, wsparcia i wysiłków w celu realizacji zadań, celów strategicznych oraz planu działań nakreślonych w Pekińskiej Platformie Działań, a także dalszych działań i inicjatyw zmierzających do wdrożenia Deklaracji Pekińskiej i Platformy Działań;

20. *Prosi* Sekretarza Generalnego, jako Przewodniczącego Rady Koordynacyjnej ONZ, o zapewnienie, by wszystkie organizacje i organy systemu Narodów Zjednoczonych, zarówno indywidualnie, jak i zbiorowo, w szczególności zaś Fundusz Dziecięcy ONZ, UNESCO, Światowy Program Żywności, Fundusz Populacji ONZ, Fundusz Rozwoju ONZ na rzecz Kobiet, Światowa Organizacja Zdrowia, Program Rozwoju ONZ, Urząd Wysokiego Komisarza NZ na rzecz Uchodźców oraz Międzynarodowa Organizacja Pracy, brały pod uwagę prawa i szczególne potrzeby dziewcząt w krajowych programach współpracy, zgodnie z narodowymi priorytetami, w tym za pośrednictwem Systemu Pomocy Rozwojowej ONZ;

21. *Prosi*, aby wszystkie organy traktatów dotyczących praw człowieka, specjalne procedury i inne mechanizmy Komisji Praw Człowieka oraz jej Podkomisji ds. Promocji i Ochrony Praw Człowieka, regularnie i systematycznie przyjmowały punkt widzenia uwzględniający aspekt płci we wdrażaniu swych mandatów, a także by w swoich sprawozdaniach zawierały informacje o analizie jakościowej przypadków naruszania praw człowieka w odniesieniu do kobiet i dziewcząt, a także zachęca do wzmocnienia współpracy i koordynacji w tym zakresie;

22. *Podkreśla* znaczenie poważnej oceny wdrażania Pekińskiej Platformy Działań z uwzględnienia pełnego cyklu takiego działania, tak by można było zidentyfikować luki

A/RES/60/141

i przeszkody w procesie wdrażania, a także opracowywać dalsze działania zmierzające do osiągnięcia celów Platformy Działań;

23. *Prosi* Państwa Członkowskie o upewnienie się, by – zapobiegając i zwalczając HIV/AIDS – zwracano szczególną uwagę i udzielano wsparcia dziewczynkom zarażonym wirusem HIV i narażonym na objawy AIDS, w tym dorastającym matkom;

24. *Nalega*, by Państwa Członkowskie stanowczo zwiększyły środki angażowane na każdym poziomie, szczególnie w sektorach edukacji i ochrony zdrowia, aby umożliwić ludziom młodym, a zwłaszcza dziewczętom, zdobywanie wiedzy, postaw i sprawności potrzebnych do zapobiegania HIV/AIDS, a także cieszenia się jak najwyższym standardem zdrowia fizycznego i umysłowego, w tym również w aspekcie seksualnym i reprodukcyjnym;

25. *Prosi* Sekretarza Generalnego o przedstawienie Zgromadzeniu Ogólnemu na jego 62. sesji sprawozdania na temat wdrażania niniejszej rezolucji, włącznie ze zwróceniem szczególnej uwagi na problematykę występowania zjawiska przetoki, wykorzystując informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, organizacje oraz instytucje systemu Narodów Zjednoczonych, a także organizacje pozarządowe, z myślą o ocenie wpływu niniejszej rezolucji na poziom dobrobytu dzieci płci żeńskiej.

61. sesja plenarna
16 grudnia 2005